

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 7 września 2015 r.

Poz. 3146

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.244.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 3 września 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013r., poz. 594 z późn.zm.), stwierdzam nieważność uchwały Nr XIV/92/2015 Rady Gminy Elk z dnia 4 sierpnia 2015 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Elk.

Uzasadnienie

Rada Gminy Elk, powołując się na art. 18 ust.2 pkt 15 i art. 40 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym oraz na art. 4 ust.1 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2013r. poz. 1399 z późn.zm), podjęła w dniu 4 sierpnia 2015r. uchwałę, o której mowa na wstępie, przyjmując Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Elk, stanowiący załącznik Nr 1 do uchwały.

Stosownie do art. 4 ust.2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, uchwalany przez rady gminy regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy winien określać szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

- 1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:
  - a) prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania lub przyjmowania przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych lub zapewnienie przyjmowania w inny sposób co najmniej takich odpadów komunalnych jak: przeterminowane leki i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady zielone oraz odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne, a także odpadów komunalnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4a.,
  - b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
  - c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczenia tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:
  - a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
  - b) liczby osób korzystających z tych pojemników;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Z literalnego brzmienia przywołanego unormowania wynika, iż ustawodawca zawarł w nim wyczerpująco kwestie, które powinny zostać uregulowane w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Rada gminy uchwalając regulamin nie może zamieszczać w nim postanowień wykraczających poza zakres przywołanego przepisu. Przepis art. 4 ust.2 ustawy ma charakter zamknięty, co oznacza, że organ stanowiący gminy nie może określać w regulaminach utrzymania czystości i porządku kwestii, które nie mieszczą się w zakresie powyższych zagadnień (por. Wyrok WSA w Olsztynie z dn. 27.11.2007r. sygn.akt: II SA/OL 968/07). Nakładanie bowiem na właścicieli nieruchomości obowiązków wykraczających poza delegację ustawową, wkracza w sferę praw i wolności obywatelskich, zastrzeżoną dla aktów wyższego rzędu. Zatem wszelkie odstępstwa od katalogu spraw podlegających regulacji, zawartego w przepisie art. 4 ust.2 ustawy, stanowią istotne naruszenie prawa.

Jednocześnie przepis art.4 ust.2 ustawy zawiera wyliczenie wszystkich niezbędnych elementów, które rada gminy powinna umieścić w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Zatem uchwała rady gminy w sprawie uchwalenia omawianego regulaminu winna zawierać pełny zakres regulacji określony w tym przepisie.

Organ nadzoru badając treść uchwalonego Regulaminu stwierdził, że nie wyczerpuje on wszystkich obligatoryjnych elementów, wymienionych w art. 4 ust.2 ustawy. Rada Gminy Elk określając bowiem w §25 obszary podlegające obowiązkowej deratyzacji oraz terminy jej przeprowadzania, faktycznie nie wykonała dyspozycji z art. 4 ust.2 pkt 8 ww ustawy.

W §25 Regulaminu Rada zobowiązała do przeprowadzenia deratyzacji właścicieli nieruchomości, przy czym właściciele nieruchomości zabudowanych budynkami wielorodzinnymi zobowiązani zostali do przeprowadzania deratyzacji co najmniej raz w roku, właściciele domów jednorodzinnych zobowiązani zostali do przeprowadzenia deratyzacji w miarę potrzeb, a osoby prowadzące chów zwierząt gospodarskich zobowiązane zostały do przeprowadzenia deratyzacji pomieszczeń, w których prowadzona jest hodowla dwa razy do roku w sezonie letnim i zimowym.

Powyższe postanowienia nie znajdują umocowania w art. 4 ust.2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach. Przepis ten upoważnia radę gminy jedynie do wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia, nie- upoważniając rady do wskazywania podmiotów (właścicieli nieruchomości) zobowiązanych do przeprowadzenia deratyzacji. Norma kompetencyjna wspomnianego art. 4 ust.2 pkt 8 z całą pewnością nie obejmuje upoważnienia do uregulowania przez radę kwestii nałożenia na podmioty prywatne takiego obowiązku (wyrok WSA w Olsztynie z dn. 7.04.2011r. sygn. akt: II SA/OL 145/11; wyrok WSA w Poznaniu z dn.10.10.2013r sygn. akt IV SA/Po 492/13).

Nadto postanowienia §25 nie wskazują terminów przeprowadzenia deratyzacji na nieruchomościach zabudowanych budynkami wielorodzinnymi i jednorodzinymi, a jedynie określają częstotliwość przeprowadzenia deratyzacji na nieruchomościach zabudowanych budynkami wielorodzinnymi (raz do roku). Taka regulacja nie wyczerpuje dyspozycji art. 4 ust.2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Należy zatem przyjąć, iż w Regulaminie nie zostały wyznaczone terminy przeprowadzenia deratyzacji.

Brak jednego z obligatoryjnych elementów regulaminu wymienionych w art. 4 ust.2 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Stąd też organ nadzoru orzekł jak na wstępie.

Niezależnie od powyższego, za sprzeczny z prawem należy uznać zapis §24 Regulaminu, w którym wskazano, iż pszczoły należy trzymać w ulach, ustawionych w taki sposób, aby wylatujące i przelatujące owady nie stanowiły uciążliwości dla użytkowników i właścicieli nieruchomości sąsiednich, oraz zobowiązano właściciela pasieki do zastosowania dodatkowych zabezpieczeń, o ile parametry nieruchomości nie pozwalają na zachowanie niezbędnych odległości.

W ocenie organu nadzoru przywołana regulacja wkracza w materię prawa sąsiedzkiego, regulowaną na gruncie art. 144 Kodeksu cywilnego, a w konsekwencji – nie mieści się w kompetencji ustawowej.

Zakwestionować należy również postanowienia §2 pkt 5, 8, 9, 10 i 13 Regulaminu, w których zdefiniowano pojęcia „zbierania odpadów”, „bioodpadów”, „odpadów ulegających biodegradacji”, „odpadów zielonych” i „biorników bezodpływowych”. Pojęcia te zostały zdefiniowane w odpowiednio w art. 3 ust. 1 pkt 34, pkt 1,

pkt 10, pkt 12 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz.U. z 2013r. poz.21 z późn.zm), oraz w ast. 2 ust.1 pkt 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntował się pogląd, iż w aktach prawa miejscowego nie należy przytaczać definicji ustalonych w aktach wyższego rzędu. Tym bardziej niedopuszczalna jest modyfikacja takich definicji. A to ma miejsce w przypadku wskazanych wyżej zapisów §2 pkt5, 8, 9 10 i 13 Regulaminu.

Biorąc powyższe pod uwagę należało rozstrzygnąć jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski